

[Jørgen Jensen]

– at vi allerede i november måned kunne offentliggøre, hvordan den aftale så ud, man var enige om, men alligevel siger man nu: regeringen har endnu ikke tilendebragt undersøgelser og overvejelser af problemerne i forbindelse med udformningen af lovforslaget om værdistigningsskat. Der kan derfor ikke oplyses noget om, hvornår forslaget fremsættes i folketinget. Nej, man kan ikke blive enige i den regering om noget som helst af det, der er afgørende. Jeg har nævnt det tidligere. Mere end 300 mia kr. inden for de sidste to år, altså i den sidste overenskomstperiode, er ejendomsværdierne steget herhjemme. Alle ved, at det betyder en belåningsmulighed på 120 mia kr. eller 60 mia kr. om året. Der kan man ikke blive enige, dér kan man ikke finde ud af at gribe ind. Nej, men når buschaufføren i Odense med de 36 kr. skal have 50 øre mere, så skader det betalingsbalancen. Jo, det er genialt over for de økonomiske problemer! Det giver ingen løsning på dem, det er et ensidigt indgreb over for arbejderklassen.

Om ændringsforslagene til lovforslaget om forlængelse af de kollektive overenskomster må jeg sige, at vi ikke har så meget tilovers for nogen af dem, hvis vi skal være helt ærlige. Ændringsforslag nr. 1 er jo et forsøg på direkte at forringe forholdene yderligere, ved at de 225 mill. kr. foreslås ændret til 150 mill. kr. Jeg vil godt spørge de mennesker fra det konservative parti, som har udformet et sådant forslag: har I egentlig talt gjort jer tanker om, hvor lidt de 225 mill. kr. er? Ja, det er da rigtigt, at man prøver på at skjule det. Vi har stillet spørgsmål om, hvor mange virksomheder der har mere end 225 mill. kr. i overskud. Og alle de mange dygtige beregnere kunne ikke finde én eneste, selv om alle folketingets medlemmer og vel også embedsmændene får alt, hvad der udgives af materiale fra banker og virksomheder. Vi kunne ved første behandling nævne de første fem. Men embedsmændene har altså ikke mulighed for at oplyse arbejdsmarkedsudvalget om så meget som én. Sådant er nogle af de oplysninger, som gives reelt om forholdene, og derfor har vi ikke meget tilovers herfor.

Det er da rigtigt, at ændringsforslag nr. 3 om at ændre taktreguleringen fra 75 pct. til 90 pct. ville tage nogle af skadevirkningerne væk for de offentligt ansatte, men principielt er der alligevel problemer i ændringsforslag

nr. 3 og 4, og vi så helst, at man ikke blandede sig i det. Under hensyn til det samarbejde, regeringen har fundet sammen til, stemmer vi alligevel for dette: Det kan da altid hindre nogle af de værste udskejelser over for nogle.

Loven om ferieforlængelsen tager vi som en ren lov. Jeg ved godt, at regeringen vil sige, det er en følge af de andre lovforslag, men jeg vil da godt understrege, at det står der sådan set ikke noget om i lovteksten og de enkelte paragraffer. Vi har stillet en række ændringsforslag, som jeg mener partierne bør tage med i betragtning.

For det første har det været helt klart i udvalgsarbejdet, at mange grupper er mødt op og har sagt: ja men vi har for øjeblikket fem ugers ferie, men det har vi fået på bekostning af andet. Vi har valgt at få mere ferie og så få lidt mindre i løn eller andre goder. Dér er det helt urimeligt at lovgive på den måde, at man siger: de skal ikke have noget, for de har fået noget tidligere. Derfor har vi foreslået, at de, som har mere end 24 dages ferie, også skal have mere, hvis dette er en ændring af ferieloven. Det er også helt urimeligt, at der for dem, der har barselhvile, ikke kan finde feriepengeopsparing sted i denne periode, og derfor foreslår vi også dette ændret.

Satsen på de 12½ pct. er for lav, hvis der skal være plads til at holde ferie. Derfor har vi foreslået, at den skal være 15 pct. Jeg mener også, det her er helt urimeligt, at de, som eventuelt har fået en højere dækning på bekostning af andet, ingen godtgørelse får. Virksomhederne kan også bruge feriepenge. Jeg skal understrege, hvad det er, der sker inden for de fleste industrifag, ja, efterhånden inden for næsten alle grupper, som tager den lære til sig. Man sætter ikke feriepengene ind på en feriemærkebog, man sætter dem ikke hen på en spærret konto, nej, virksomhederne har dem at arbejde med i perioden, og derfor kan det være fordelagtigt for virksomheden at yde en høj feriebetaling fremfor en lidt højere løn. Mange lønarbejdere ser det i og for sig også som et gode at kunne spare op til ferien og også til eventuelle andre udgifter, f. eks. varmeregninger, der gerne kommer i sommertiden. Derfor er det helt urimeligt, at man vil begrænse eller ændre overenskomstmæssige goder, som de pågældende har betalt, ved på denne måde at